

[Bilgrav-Nielsen]

man, at afgiften gennem sin økonomiske og psykologiske virkning er meget effektiv og operationel over for de områder, den har indvirkning på. En afgift berører alle aktører, en afgift har permanent stimulerende effekt, osv., og man siger direkte, at det især vil favorisere vedvarende energiresourcer som solenergi, vindenergi, biomasse osv.

Det er altså i høj grad i overensstemmelse med EF's holdning, og det skulle da også bare mangle, for grundlaget blev jo skabt af energi- og miljøministrene den 29. oktober 1990, hvor fru Lone Dybkjær og undertegnede selv var til stede. Her blev det klart slået fast, at CO₂-udledningen i EF som helhed skal være stabiliseret i år 2000, og at de lande, der forurener mindst og har den bedste økonomi, skal trække det største læs.

Siden har Kommissionen fulgt det op og har spillet ud med et forslag her i september 1991, hvori afgiften indgår, hvor man lægger op til, at landene selv skal gennemføre de nødvendige afgiftsændringer, og hvor man klart siger, at lande med svagere økonomi skal tilgodeses i forhold til lande med bedre økonomi. Danmark er altså udpeget til at skulle gå i front. Et sådant forslag, som skal være gennemført den 1. januar 1993 for erhvervslivets vedkommende – præcis på samme tidspunkt, hvor Kommissionen foreslår EF's ordninger gennemført – kan ikke times bedre, medmindre det er hensigten hos kritikerne i dag, Venstre og De Konservative især, at man overhovedet ikke vil være med. Så er kritikken totalt forfejlet. Et EF-venligt parti må være det første til at sige: Det her er rigtigt timet, det ligger så tæt på EF's anbefalinger som overhovedet muligt.

Jeg anmoder om, at man bekender kulør. Vil man være med til at følge energihandlingsplanen op, eller vil man ikke?

Kofod-Svendsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti må afvise de fremsatte lovforslag i CO₂-pakken. Det er ikke, fordi vi er uenige i, at der behøves konkrete initiativer til at begrænse kuldioxidudslippet, men fordi vi er uenige om metoden.

En dansk enegang med indførelse af en ekstra afgift for erhvervslivet vil uanset de gode hensigter forvride konkurrenceevnen og overføre produktion til lande uden tilsvarende foranstaltninger.

Nærmiljøet, især i hovedstadsområdet, vil blive forbedret, men overordnet set gør vi med dansk enegang sagen en bjørnetjeneste.

Jeg kan ikke med min bedste vilje se, hvorfor vi ikke kunne samle bestræbelserne for at få gennemført et fælles EF-forslag på området frem for at bruge en masse tid på dansk enegang her og nu, når vi måske om et år skal bruge tid på at ændre ordningen i overensstemmelse med fælles EF-retningslinjer. Kristeligt Folkeparti kan heller ikke tilslutte sig dansk enegang – i betragtning af, hvor langt EF er på samme område. Vi er langt mere interesserede i fælles EF-retningslinjer og den overgangsordning, som mangler i CO₂-pakken her.

En stor del af den administration, vi nu skal til at opbygge, skal inden for kort tid omstilles, og det finder vi unødvendigt. For Kristeligt Folkeparti er det endvidere væsentligt, at afgifterne fra erhvervslivet tilbageføres hertil, så der ikke bliver tale om en samlet ekstrabeskatning. Det er helt i orden at belønne virksomheder, der omstiller sig til en mere miljøvenlig produktion, men vi ser ingen idé i at pålægge det samlede erhvervsliv øgede afgiftsbyrder.

I lovforslagene kan der fremhæves flere konkrete ting, som Kristeligt Folkeparti fuldt ud kunne tilslutte sig. Det gælder fremme af energibesparelser og bedre energiudnyttelse, herunder også overvejelserne om et obligatorisk energisyn, hvilket dog alene bør omfatte virksomheder over en vis størrelse. Vi er også positive over for at fremme tilslutningen til kraftvarmeværker og udbygningen og renoveringen af fjernvarmenettet, men vi er principielt modstandere af tvangstilslutning, som det betinges i forslag nr. L 95. Vi er også positive over for støtten til installation af centralvarme og bad i de ca. 25.000 ældre boliger, der i dag er uden disse installationer.

Men på trods af disse gode elementer i forslagene overskygges de desværre af den samlede grundidé, nemlig dansk enegang på et tidspunkt, hvor alle taler om fælles EF-fodslag. Den folkelige forståelse for miljøafgifter vil med denne CO₂-pakke og dens indviklede administration lide en krank skæbne, og det ærgrer vi os faktisk over i Kristeligt Folkeparti.

Energiministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Det er jo en lidt særpræget situation, at man lægger navn til indtil flere lovforslag, som man